

«Υπάρχουμε μαζί»

Αυτό το ημερολόγιο ανήκει στη Haya (10 χρονών)

Παρασκευή βράδυ, 31 Μαρτίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Γράφω πάλι σ' εσένα που έχω μοιραστεί τις σκέψεις μου, τα συναισθήματά μου. Σ' εσένα που έχω πει όσα με στεναχωρούν και όσα με κάνουν χαρούμενη.

Εδώ στη Συρία τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα. Έχουμε μαζευτεί όλοι στο ζεστό σπίτι της κ. Σαντόν, τη γειτόνισσά μας, για περισσότερη ασφάλεια. Μια στιγμή σιωπής από εμάς και τριγύρω βομβαρδισμοί να πέφτουν σαν αστραπή. Όλοι είναι φοβισμένοι. Φωνές παιδιών. Σπαράζουν στο κλάμα, πεινασμένα και διψασμένα.

Μαζευτήκαμε για να συζητήσουμε τον αποχωρισμό μας από την πατρίδα. Από την πατρίδα που γεννηθήκαμε και ζήσαμε τα παιδικά μας χρόνια, τις χαρές και τις λύπες μας. Αφήνοντας το σπίτι μας, τα παιχνίδια μας, τους φίλους μας, ό,τι είχαμε και ό,τι δεν μπορέσαμε να έχουμε ποτέ. Για να φύγουμε μακριά. Είναι τόσο άδικο... Αχ! Να ήξεραν και οι άλλοι τι περνάμε... Μακάρι να ήμουν στη θέση των παιδιών αυτών που ζουν ειρηνικά. Χωρίς το φόβο του πολέμου, στη ζεστασιά της οικογένειάς τους.

Η απόφαση που πήραν οι γονείς μου ήταν οριστική. Αύριο κιόλας φεύγουμε για την Ελλάδα.

Καληνύχτα ημερολόγιο. Είμαι πολύ κουρασμένη. Αύριο ξεκινάει μια νέα αρχή, μια νέα ζωή, αφήνοντας πίσω τα παλιά και παίρνοντας κάτι καινούργιο μαζί...την αισιοδοξία για ένα καλύτερο μέλλον!!!

Σάββατο πρωί, 1 Απριλίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Είναι ήδη 6:30 και εμείς ετοιμάζουμε βιαστικά τα πιο σημαντικά πράγματα που θα πάρουμε μαζί μας.

Σε λίγο έρχεται το караβάκι και...φύγαμε. Είμαι πολύ αναστατωμένη μην συμβεί κάτι κακό και όλα τότε θα χαθούν. Τα τρία μικρά αδερφάκια μου πεινούσαν πολύ και τρώγοντας την τελευταία μπουκιά ψωμί φύγαμε.

Μπήκαμε στο καράβι και ξεκίνησε το ταξίδι μας. Μας έδωσαν λίγο φαγητό να φάμε και μια ζεστή κουβέρτα για να ζεσταθούμε. Σε αφήνω τώρα γιατί με φωνάζουν οι γονείς μου. Τα λέμε αύριο.

Κυριακή μεσημέρι, 2 Απριλίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Φτάσαμε στο Ρέθυμνο... Δεν κοιμήθηκα όλο το βράδυ διότι έκανε κρύο και η θάλασσα είχε κύματα. Μας πήγαν σε ένα δωμάτιο όλους μαζί που ήταν σχεδόν άδειο. Δύο στρώματα στο πάτωμα και μια καρέκλα. Συνέβη κάτι δυσάρεστο... Επειδή είμαστε πολλοί δεν έφτασε για όλους το φαγητό και μείναμε νηστικοί. Πεινάω, κρυώνω... Τώρα θα κοιμηθώ. Αύριο αρχίζω μια νέα ζωή, δίχως πόλεμο και δίχως φόβο.

Δευτέρα πρωί, 3 Απριλίου 2016

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σε λίγες μέρες θα ξεκινήσω το σχολείο και είμαι πολύ χαρούμενη. Θα είμαι με όλα τα παιδιά που ήρθαμε εδώ, με όλα τα παιδιά που μένουμε μαζί.

Υπάρχουμε μαζί, γιατί χωρίς το μαζί δεν είσαι τίποτα. Χωρίς τις δύο ή περισσότερες σκέψεις, δεν κάνεις σχεδόν τίποτα. Υπάρχουμε μαζί γιατί ζούμε μαζί.

Θα γνωρίσω όμως και φίλους και θα τους αγαπάω πολύ. Ελπίζω να με αγαπάνε κι εμένα και να παίζουμε μαζί. Τα όνειρα, τα συναισθήματα, τις ελπίδες και όλα τα «θέλω» μου θα τα μοιραστώ με τους φίλους μου που αγαπώ και νοιάζομαι.

Το όνειρό μου είναι να γίνω φιλόλογος και αυτό το ημερολόγιο θα το κρατήσω για πάντα, για να θυμάμαι τα παλιά. Καλό βράδυ...

Παρασκευή πρωί, 31 Μαρτίου 2024 (Ναγα, 18 χρονών)

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Θυμάμαι... 31 Μαρτίου 2016. Βομβαρδισμοί, φωνές κλάματα, κρύο, πείνα και φόβος για τη ζωή μας.

Τώρα υπάρχουμε όλοι μαζί ειρηνικά με ανθρώπους που αγαπάω και με αγαπάνε. Με δέχονται στην παρέα τους, με νοιάζονται και δεν τους ενοχλεί που είμαι πρόσφυγας. Με στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια για να φτάσω ως εδώ. Να περάσω στο Πανεπιστήμιο και να γίνω φιλόλογος. Με ενθάρρυναν στα πρώτα μου βήματα και με βοήθησαν να προσαρμοστώ στο νέο τρόπο ζωής μου. Υπήρξαμε και υπάρχουμε μαζί. Όπως υπάρχουν κι εσύ ημερολόγιο για 'μένα και θα σε θυμάμαι για πάντα. Σε λίγη ώρα φεύγω... Στην Αθήνα...Για σπουδές!

Βράδυ, 8 η ώρα

Θυμήθηκα τότε που έμπαινα στο καράβι για την Ελλάδα. Τότε δεν άφησα κανέναν πίσω μου. Τώρα, τους αφήνω όλους. Στεναχωριέμαι...

Τώρα όμως πάω για σπουδές, τότε ερχόμουν για μια καλύτερη ζωή.

Αντίο σε όλους. Για όλα όσα έχουμε περάσει μαζί. Σε αφήνω στη φίλη μου τη Μάλντα για να με θυμάται και να σε θυμάται...